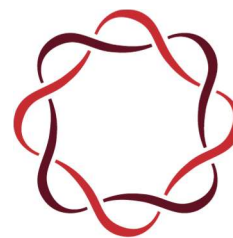

Finanstilsynet
Att.: Anders Fuglsig Larsen
Strandgade 29
1401 København K

**FINANS
DANMARK**

Finans Danmarks høringssvar til bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer kapitalgrundlag og solvensbehov samt Vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov for kreditinstitutter

Høringssvar

8. september 2026
Dok. nr.: FIDA-1288802772-686277-
v1

Nedenfor følger Finans Danmarks høringssvar til henholdsvis bekendtgørelsen om opgørelse af risikoeksponeringer kapitalgrundlag og solvensbehov samt den tilhørende vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov for kreditinstitutter

Bekendtgørelse om opgørelse af kapitalgrundlag og solvensbehov

Bekendtgørelsens § 12, stk. 2, kræver direktionens godkendelse af kapitalopgørelsen. Sammenholdt med samme bestemmelses stk.1, kan det læses som, at direktionen skal godkende den fulde COREP-indberetning af solvensbehovet, hvilket ikke bør være meningen. Stk. 2 kan med fordel udgå eller alternativt præciseres.

I bekendtgørelsens udkast i § 12 stk. 8 står, at indberetning skal ske senest 20 dage efter kvartalsskiftet. Dette stemmer ikke overens med de af Finanstilsynet offentliggjorte indberetningsdatoer, 11. februar, 12. maj, 11. august og 11. november, der er praksis i dag. Finans Danmark opfordrer Finanstilsynet til at sikre overensstemmelse mellem indberetningsfristerne i bekendtgørelsen og på Finanstilsynets hjemmeside.

Vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov

Finans Danmark finder det helt centralt, at den finansielle regulering og tilsynspraksis gennemgås grundigt med henblik på at fjerne eller mindske krav og byrder, som er unødvendige eller uforholdsmæssige i forhold til de faktiske risici, eller hvor gevinsten ikke står mål med byrderne. Det er afgørende for, at den finansielle sektor er konkurrencedygtig og har robuste rammer. Det er også forudsætningen for, at den finansielle sektor er i stand til effektivt at stille kapital, finansiering og innovative finansielle løsninger til rådighed for borgere, virksomheder og dansk økonomi.

På den baggrund finder Finans Danmark, at Finanstilsynets Vejledning om tilstrækkeligt kapitalgrundlag og solvensbehov for kreditinstitutter bør tilpasses på nedenstående overordnede punkter, så der indføres øget proportionalitet og lempelser af de administrative byrder.

Anvendelse af solvensbehovsvejledning

EBA har udarbejdet retningslinjer for søjle 2-processen til de nationale tilsynsmyndigheder¹, der danner udgangspunkt for Finanstilsynets solvensvejledning. Herudover har EBA suppleret disse retningslinjer til tilsynsmyndighederne med en række specifikke level 2-reguleringer samt retningslinjer, der kan have relevans for opgørelsen af solvenstillægget, og som er direkte rettet mod kreditinstitutterne i EU. EBA offentliggør endvidere Q&A'er, som kan have fortolkningsmæssig betydning i forhold til solvensopgørelsen.

Finans Danmark finder på den baggrund, at der i Finanstilsynets vejledning bør fastsættes et princip om, at SIFI-institutter ved solvensbehovsopgørelsen kan se bort fra Finanstilsynets vejledning og i stedet efterleve regler og vejledninger fra EBA's level 2-reguleringer, retningslinjer og Q&A'er. For nogle SIFI'er vil dette være en betydelig, og ikke mindst reel, administrativ byrdelempelse, da de på denne vis kan vælge alene at forholde sig til den fælles europæiske regulering og ikke en særlig dansk vejledning. Endvidere bør et SIFI-institut fortsat have mulighed for at basere opgørelsen af solvensbehovet på anvendelse af Finanstilsynets vejledning, hvis instituttet måtte ønske det.

Generelle bemærkninger til vejledningen

I forhold til indholdet i vejledningen finder Finans Danmark, at vejledningens centrale dele bærer præg af at være udarbejdet i årene umiddelbart efter den finansielle krise, før der skete en betydelig opstramning af den Basel-baserede regulering for finansielle virksomheder i forhold til kapitalkrav og kapitalbuffere. Herudover er der indført skærper af krav til risikostyring og sket en betydelig forbedring af risikostyringen i kreditinstitutterne. På den baggrund finder Finans Danmark, at vejledningen bør gennemskrives, så der aktivt tages stilling til, om hvert enkelt afsnit i vejledningen fortsat er relevant, eller om de risici, der adresseres, allerede er dækket af level 1-reguleringen og de regnskabsmæssige nedskrivningsregler. Et eksempel – andre kunne også fremhæves – er benchmark og krav om reservation til generel renterisiko i handelsbeholdningen, som allerede er kapitaldækket under søjle 1, og hvor der hverken i EU-reglerne, EBAs retningslinjer eller i andre tilsynsmyndigheders praksis er tilsvarende benchmarks.

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1

¹ Guidelines on common procedures and methodologies for the supervisory review and evaluation process (SREP) and supervisory stress testing under Directive 2013/36/EU ([link](#))

Tilsvarende bør det undersøges, om vejledningens benchmarks indebærer en overdreven forsigtighed i kapitaldækningen. I den forbindelse mener vi fx, at vejledningens benchmarks mangler at tage højde for, at der siden indførelsen af de enkelte benchmarks er indført yderligere risikodækning i form af bl.a. kapitalbufferne, NPE-bagstoppen samt de fremadskuende regnskabsmæssige nedskrivningsregler.

Herudover anvendes der i vejledningen en særlig dansk 8+-tilgang, der medfører, at alle identificerede forhold, som set isoleret indenfor et meget snævert afgrænset risikoområde anses som havende en risiko over normale for det pågældende risikoområde giver et solvenstillæg. Der tages ikke højde for, om samme institut indenfor andre afgrænsede risikoområder har en risiko under normalen.

I bankunionen anvendes en anden tilgang, hvor der ses på den samlede risikoprofil, når solvenstillægget fastsættes. Samme overordnede metodiske tilgang kan også findes i EBA's SREP-retningslinjer samt i tilgangene i Sverige og Norge. I bankunionen medfører tilgangen, at der foretages en samlet vurdering af samtlige risici ved hvert institut, således at nogle forhold trækker ned, mens andre trækker op. Ud fra den samlede vurdering foretages der en rangering, som kan udløse et solvenstillæg af en given størrelse. Metodeforskellen medfører, at de danske solvenstillæg generelt ligger højere end i sammenlignelige EU-lande. Metodeforskellene betyder også, at et institut i Danmark med risici over normalen på nogle områder, men under normalen på andre områder, og som derved ud fra en samlet betragtning har normal risiko, i Danmark vil blive pålagt en risiko, som om det har overnormal risiko samlet set. Finans Danmark finder på den baggrund, at udmålingen af de danske solvenstillæg skal kalibreres, så de er på niveau med tillæggene i sammenlignelige EU-lande for institutter med ens risikoprofil.

Uanset ovenstående generelle observationer om behovet for en gennemgribende gennemgang af vejledningen, fremsender Finans Danmark også tekstnære bemærkninger til vejledningen i den nuværende form, som Finanstilsynet bedes tage i betragtning, hvis Finanstilsynet ikke vil løse det grundlæggende problem med vejledningen.

Ad. Afsnit 1 om indledning

Det fremgår af indledningen, at bestyrelse og direktion skal foretage en samlet vurdering af det internt opgjorte solvensbehov, herunder under hensyn til ESG-risici på kort, mellem lang og lang sigt. Når andre risici adresseres i vejledningen, sker det normalt med en horisont på 12 måneder. På den baggrund finder Finans Danmark, at horisonten for ESG-risici bør ændres til 12 måneder.

Ad. Afsnit 3 om indtjening

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1

Vi noterer og støtter forslaget om at fjerne afsnittet om forsigtighed ved tidligere års eventuelle volatile indkomster.

Ad. Afsnit 5.2 om øvrige kreditrisici

Finans Danmark noterer sig og støtter præciseringen af proportionalitetshensynet i relation til dokumentationskravet for mindre pengeinstitutter.

I afsnittet sondres der imidlertid mellem mindre institutter (gruppe 3 og 4) og store og mellemstore institutter (gruppe 1 og 2) for så vidt angår kravene til institutternes beskrivelse, dokumentation og vurdering af solvenstillæg vedrørende øvrige kreditrisici. Flere andre steder i vejledningen er en tilsvarende sondring baseret på institutternes størrelse erstattet af en sondring mellem SIFI- og ikke-SIFI-institutter.

Finans Danmark finder, at det vil være mere konsistent og hensigtsmæssigt, hvis sondringen mellem SIFI- og ikke-SIFI-institutter ligeledes anvendes i afsnit 5.2, således at de mere omfattende krav i udkastet alene rettes mod SIFI-institutter. Det vil skabe større ensartethed på tværs af vejledningen, sikre at proportionalitetshensynet udmøntes efter samme princip i sammenlignelige krav, og for mellemstore institutter vurderes det at være en mere proportional tilgang. Finans Danmark finder samtidig, at det vil være udtryk for proportionalitet, såfremt SIFler alene kan efterleve fælles europæiske retningslinjer jf. også de indledende bemærkninger.

Ad. Afsnit 5.5 om modpartsrisici

Finans Danmark støtter, at Finanstilsynets præcisering af, at modpartsrisiko som udgangspunkt kan anses for uvæsentlig for institutter, hvor modpartsrisiko og CVA samlet udgør en meget begrænset andel af den samlede risikoeksponering.

Vi finder imidlertid, at den foreslåede grænse på 1 pct. af den samlede risikoeksponering er sat unødigt lavt. Modpartsrisiko og CVA-risiko er allerede underlagt omfattende søjle 1-regulering, og en højere tærskelværdi, på f.eks. 5 pct. eller over, vil understøtte proportionaliteten og reducere administrative byrder for institutter, hvor modpartsrisiko ikke udgør en væsentlig del af den samlede risiko.

Ad. Afsnit 5.5 om "Wrong way risici"

Af afsnit 5.5 fremgår, at institutter med et væsentligt omfang af derivater bør beskrive deres eksponering over for specifik og generel "wrong way" risiko og bør vurdere, om risikoen er tilstrækkeligt dækket i søjle 1.

Det er vores forståelse, at kravene til at beskrive og vurdere "wrong way" risiko følger af CRR's artikel 291, og omfatter institutter i deres eventuelle anvendelse af interne modeller til kapitalkravsberegninger. Ud fra formuleringen i afsnittet 5.5 forekommer det uklart, om kravet til at beskrive og vurdere risikoen dækket i søjle 1, omfatter alle institutter, uanset hvilken metode de anvender i opgørelsen af søjle 1 kapitalkravet.

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1

Vi finder, at dette bør præciseres, så der sikres ensretning mod kapitalkravsforordningen, så afsnittet alene er relevant for institutter med interne modeller.

Ad sammenhængen mellem FRTB-reglerne og solvensvejledningen

Det fremgår af høringsmaterialet, at den reviderede solvensvejledning finder anvendelse fra 1. januar 2027. Finans Danmark lægger til grund, at vejledningen dermed skal anvendes ved institutterne opgørelse af solvensbehovet med udgangspunkt i data pr. 31. december 2026.

Samtidig træder de nye markedsrisikoregler under FRTB i kraft pr. 1. januar 2027. Dette medfører blandt andet, at kreditspændrisiko omfattes af søjle 1-kravene for institutter, der anvender FRTB-SA. På den baggrund finder Finans Danmark behov for en præcisering af hvordan ikrafttrædelsen de nye markedsrisikoregler påvirker solvensvejledning.

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-128802772-686277-v1

Ad afsnit 7 om Renterisiko uden for handelsbeholdningen

Vejledningens bestemmelser vedrørende kapitaldækning af IRRBB går længere og stiller højere krav til kapitaltillæg, end der er grundlag for i EBA's retningslinjer. Afsnittet bør gennemgås, og overimplementering i forhold til europæiske regler bør fjernes, så danske institutter ikke pålægges højere kapitalkrav end institutter i andre lande.

Eksempelvis indeholder vejledningens afsnit 7.1 s. 24-25 krav om, at instituttet bør afsætte kapital, der svarer til det største af tabene i seks supervisory outlier tests. Finanstilsynets praksis går på dette punkt længere end EBA's retningslinjer, hvor der ikke er et tilsvarende krav om, at der skal ske kapitaldækning af risici. I EBA's retningslinjer skal resultatet i supervisory outlier tests i stedet indgå som et af flere elementer i en samlet vurdering, og der anlægges et væsentlighedskriterium.

For mindre institutter indeholder afsnit 7 flere meget komplekse elementer. Der er enkelte eksempler på, at mindre institutter kan bruge en mere simpel tilgang, f.eks. i afsnit 7.3.7 om kreditspændrisiko udenfor handelsbeholdningen. En mere proportional tilgang vil indebære, at muligheden for at anvende en mere simpel tilgang bliver tilgængelig på flere områder. Det bør eksempelvis være muligt at undlade en systematisk stillingtagen til og redegørelse for øvrige risici i afsnit 7.3, medmindre instituttet selv identificerer et behov herfor.

Derudover bør institutter, hvor EVE-risikoen historisk har været markant højere end NII-risikoen, kunne undlade at foretage en fuldstændig opgørelse og redegørelse for NII-risikoen. Tilsvarende bør institutter, hvor NII-risikoen historisk har været markant højere end EVE-risikoen, kunne undlade en fuldstændig opgørelse og redegørelse for

EVE-risikoen. Ændrer instituttets markedsrisiko eller de generelle markedsforhold sig væsentligt, skal instituttet dog opgøre og redegøre for begge risici.

Endelig finder Finans Danmark, at tærsklen for ikke-SIFI'ers anvendelse af den simple metode ved opgørelsen af søjle 2-kravet for renterisiko uden for handelsbeholdningen bør justeres, således at tærskelværdien for det største NII-tab under værste scenarie ændres fra mindre end 2 pct. af kernekapitalen til mindre end 5 pct. af kernekapitalen. En sådan justering vil være i overensstemmelse med grænsen i artikel 5 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/856. Det vil understøtte en mere proportional tilgang til vurderingen af renterisiko uden for handelsbeholdningen og reducere de administrative byrder for institutter med begrænset risikoeksponering.

Ad afsnit 7.3.1 om ikke-realiserede tab på obligationer til amortiseret kostpris

Efter Finans Danmarks vurdering er afsnittet udtryk for en særlig dansk praksis, der afviger fra tilgangen i det øvrige EU, hvilket stiller danske pengeinstitutter dårligere end tilsvarende europæiske banker, idet lignende tiltag ikke anvendes af andre europæiske tilsyn. Den europæiske tilgang vejer hensynet til at stabilisere nettorenteindtægter og sikre en stabil generering af ny kapital gennem en rentecyklus højere end likviditetsvinklen, der er styrende for Finanstilsynets tilgang. Særligt punkt 2, hvor der fastsættes et krav til, at ikke-realiserede tab på obligationer til amortiseret kostpris, der udgør mere end 5% af kernekapitalen, skal afsættes 1:1 i søjle 2 tillægget udgør en væsentlig hindring for danske institutters muligheder for at afdække deres overordnede rentefølsomhed sammenlignet med tilsvarende europæiske banker, da rentefaldækning gøres uforholdsmæssigt omkostningstung som følge af 5% tærsklen. Dette udgør efter Finans Danmarks vurdering en uhensigtsmæssig byrde, der ikke bare medvirker til at stille danske institutter ringere i konkurrencen med øvrige institutter i EU, det hæmmer også danske institutters muligheder for effektiv risikostyring.

Udkastet til vejledning forholder sig alene til *obligationer* til amortiseret kostpris. Det er imidlertid Finans Danmarks forståelse, at Finanstilsynet anvender en praksis, der er bredere defineret end hvad der fremgår af vejledningen. Finanstilsynets praksis håndhæver efter Finans Danmarks forståelse også reglen i 7.3.1 for derivater holdt under regnskabsmæssig sikring. Efter Finans Danmarks forståelse anvender Finanstilsynet endvidere denne praksis på alle typer af derivater under regnskabsmæssig sikring, der anvendes til afdækning af IRRBB, uanset om de pågældende derivater med rimelighed kan siges at være påvirket af det likviditetsstress og derfor nødvendige at sælge/afvikle med tab, som ellers er forudsætningen for det specifikke tillæg. Dette er ligeledes uset i tilsvarende europæisk praksis ligesom tilgangen ikke synes at tage hensyn til rækkevidden af artikel 33 i CRR.

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1

Idet vejledningen alene forholder sig til obligationer til amortiseret kostpris ligger Finans Danmark imidlertid til grund, at Finanstilsynets praksis, der er ikke genfindes i andre EU lande, ikke også omfatter derivater. Alternativt opfordres Finanstilsynet at redegøre herfor, herunder hvorfor en strengere dansk praksis er nødvendig, inklusive hvordan en sådan strammere praksis tager hensyn til kravene i CRR.

Uanset den manglende europæiske ligestilling for reglerne, må der som minimum, indføres en sætning der beskriver hvordan derivater under regnskabsmæssig sikring skal behandles, hvis det indgår i den anvendte praksis for vejledningen, og ligeledes præciseres, at det – selvfølgelig – kun gælder hvor det antagne likviditetsstressscenario medfører en risiko for at skulle afvikle derivater med ellers ikke-realiserede tab til følge.

Ad afsnit 7.3.8 om rentefølsomhed af kreditrisikokapitalkravet

I vejledningen stilles krav om, at realkreditinstitutterne skal afsætte kapital til at håndtere den stigning i kapitalkravet, som instituttet må forvente ved rentefald, som følge af stigning i balanceværdien af eksisterende fastforrentede udlån.

Finans Danmark finder, at rentefølsomhed bør håndteres via stresstest, og dermed inkluderes i institutternes ICAAP i relation til behovet for en stresstest-buffer og kapitalmålsætninger frem for at være medtaget i solvensbehovet. Risikoen for rentefald og dermed risikoen for stigning i EAD og REA udgør ikke en aktuel kreditrisiko under søjle 1 og 2, og bør derfor ikke håndteres i solvensvejledningen. Finans Danmark finder på den baggrund, at afsnittet om afdækning af rentefølsomheden i søjle 2 bør fjernes fra vejledningen.

Ad afsnit 9 om operationelle risici

Finans Danmark noterer og bakker op om, at afsnittet om at mindre institutter skal overveje om brugen af proportionalitetsbestemmelser i lovgivningen fører til behov for søjle II-tillæg udgår af vejledningen.

Ad afsnit 9.2.1 om organisation og styring

Finans Danmark bemærker, at udkastet forhøjer den nedre grænse for tillæg ved mangler i organisering og styring fra 0,1 til 0,2 procentpoint. Vi finder ikke grundlag for, at denne forhøjes, og anbefaler Finanstilsynet at fastholde den nedre grænseværdi på sit nuværende niveau på 0,1 procentpoint.

Herudover foreslås det at tilføje følgende sætning efter afsnittet om opgørelsen af tillæg under søjle II præcisere, at søjle II-tillæg kan dækkes af beløb under søjle I, da beløb afsat til operationelle risici under søjle I ofte overstiger institutternes faktiske operationelle tab.

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1

"Søjle 2 tillæg begrundet fusioner, manglende funktionsadskillelse eller personaleafgang på vigtige områder kan dækkes af beløb afsat under søjle 1, hvis beløbet afsat under søjle 1 klart overstiger de faktisk konstaterede operationelle tab."

Ad afsnit 10 om IT-risikovurdering

Finans Danmark foreslår en præcisering af henvisningen til "mindre institutter" erstattes af "finansielle enheder omfattet af den forenklede ramme". Artikel 16 i DORA afgrænser selv, hvilke finansielle enheder der kan anvende den forenklede ramme, og bestemmelsen er derfor ikke direkte knyttet til, om en virksomhed kan karakteriseres som et mindre institut.

Ad afsnit 15 om dokumentationskrav

Finans Danmark finder fortsat dokumentationskravene i vejledningen meget omfattende, og en del af oplysningerne er allerede dækket af andre indberetninger som Finanstilsynets makroøkonomiske stresstest og COREP. Vi mener derfor fortsat, at dokumentationskravene skal gennemgås, og at der alene bør være ekstra dokumentationskrav i vejledningen, hvis tilsvarende – eller tæt på tilsvarende – oplysninger ikke findes i andre indberetninger som fx COREP. Vi noterer og støtter forslaget om en forenklet dokumentation af søjle-II tillæggene for ikke-SIFler, men vi foreslår et højere ambitionsniveau for en omskrivning af vejledningens dokumentationsafsnit.

Herudover bemærker Finans Danmark, at der i afsnit 15.1.3 og 15.1.4 benyttes ordet "vedlægge" om dokumentation, men afsnittet beskriver den dokumentation, som bør indgå i hoveddokumentet. Ordet "vedlægge" indikerer dog et bilag, hvilket giver anledning til forvirring. Herudover indeholder afsnit 15.1.4 umiddelbart en gentagelse. Det fremgår, at institutterne bør (vedlægge) en beskrivelse af "... resultatet af scenarierne. Hvordan er f.eks. kapitaloverdækningen, overdækning til NEP-krav/gældsbufferkrav m.v. efter et stressscenarie." Det efterfølgende punkt lyder: "Beskrivelse af de kvantitative resultater af stresstest eller følsomhedsanalyser, herunder f.eks. kapitaldækning og overdækning ift. NEP-krav/gældsbufferkrav m.v. efter". Sætningerne synes at dække det samme. Hvis Finanstilsynet mener, at der er forskel, bør det uddybes.

I den gældende vejledning fremgår det, at "*Instituttets beredskabsplaner for fremskaffelse af kapital (...) skal være **vedlagt**...*". Det er flyttet til at være afsnit 15.1.5 og ordet "vedlagt" er udeladt. Da det ligger under afsnit 15.1 stiller det krav om, at hoveddokumentet skal indeholde en kapitalberedskabsplan. Hvis hensigten er, at instituttets kapitalberedskabsplan, oftest genopretningsplanen, fortsat kan vedlægges som bilag bør dette gøres tydeligere.

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1

Finans Danmark bemærker, at grænsen i afsnit 15.3 for indsendelse af dokumentation til Finanstilsynet fortsat er 1 mia., men at denne burde have været hævet sammen med bekendtgørelsens ændring fra 1 til 2 mia. i § 12, stk. 6.

Øvrige bemærkninger

Afsnit 13.3 giver det indtryk, at IRB-institutter bør overveje, hvilken begivenheder der kan medføre, at overdækningen til solvensbehovet (tabskapaciteten) elimineres inden for 2 år. Det er almindelig praksis at kapitalstresstest varer 3 år, og det er ikke tydeligt, hvorfor 2 år er valgt for netop dette stress. Dette bør derfor enten ændres til 3 år som de øvrige stresstest eller uddybes med forklaring af, hvorfor der netop for dette stress er valgt 2 år.

I samme afsnit (13.3) fremgår det til sidst, at *"Bestyrelse og direktion forventes at tage stilling til, hvorvidt det opgjorte solvensbehov retvisende afspejler tabskapaciteten..."*. Da tabskapaciteten er overdækningen til solvensbehovet, virker det ikke indlysende, hvordan solvensbehovet skulle afspejle dette. Finans Danmark vil derfor foreslå at omskrive sidste afsnit til: *"Bestyrelse og direktion forventes at tage stilling til, om solvensbehovet retvisende afspejler de centrale risici, som instituttet har identificeret via reverse stresstest."*

Ad afsnit 14 om følsomhedsanalyser

Finans Danmark vurderer, at hele afsnit 14 om følsomhedsanalyser er overflødig for IRB-institutter, der i forvejen laver Finanstilsynets makroøkonomiske stresstest, som er mere omfattende end følsomhedsanalyserne.

Et eksempel er afsnit 14.3, hvor realkreditinstitutter, der udsteder SDO og SDRO, skal lave følsomhedsanalyser af supplerende sikkerhedsstillelse ved ejendomsprisfald på 5, 10 og 20%. Alle danske realkreditinstitutter laver den samme øvelse i Finanstilsynets årlige stresstest, hvor ejendomsprisfaldet er væsentligt større end 20%. Hvis Finanstilsynet desuden reelt mener, at resultaterne af følsomhedsanalyserne kan give anledning til et søjle II-tillæg, så ville der være tale om dobbelttælling mellem P2R og P2G.

Vi mener derfor, at solvensbehovsvejledningen bør præcisere, at IRB-institutter, der i forvejen laver stresstest, kan se bort fra kravene i afsnit 14, og at afsnit 14.3 helt udgår.

Med venlig hilsen

Asger Schwarz

Direkte: 3016 1136
Mail: asc@fida.dk

Høringssvar

8. september 2026

Dok. nr.:

FIDA-1288802772-686277-v1